

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/45/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1424202799
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1424202799.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobkyne: OMNI Recovery j.s.a., so sídlom v Bratislave, Na Hrebienku 5433/40, IČO: 54 558 077, právne zast. advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Na Hrebienku 5433/40, IČO: 36 677 175, proti žalovanej: CDG TWO s.r.o., so sídlom v Bratislave, Židovská 4716/3, IČO: 52 054 535, právne zast. advokátskou kanceláriou LÖWY & LÖWY s.r.o., so sídlom v Bratislave, Slowackého 56, IČO: 47 236 230, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 10.04.2024, č.k. 3C/19/2024-91, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaná má proti žalobkyňi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil záložné právo v prospech žalobkyne k pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 103 m², pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/X - záhrada vo výmere 1.004 m² a stavbe rodinného domu so súp. č. XXXX postavenej na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/X, nachádzajúcich sa v katastrálnom území A. B., obec Bratislava-Staré Mesto, okres Bratislava I, zapísaných na LV č. XXX vedeným Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“), a to na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne vo výške istiny 150.000 eur so zmluvným úrokom v sume 200.000 eur a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 150.000 eur od 19.01.2021 do zaplatenia, ktorá vznikla z titulu nevrátených finančných prostriedkov, ktoré žalovanej poskytol pôvodný veriteľ C. D. E. na základe Zmluvy o pôžičke z 13.01.2019 v znení jej dodatkov (ďalej len „Zmluva o pôžičke“) a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 343 ods. 1, § 344, § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne s poukazom na účel a charakter zabezpečovacieho opatrenia tým, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa alebo zabránenie zhoršeniu jeho postavenia zriadením záložného práva na majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa, pretože prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s ust. § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva. V prejednávanej veci dospel súd prvej inštancie k záveru o osvedčení existencie peňažnej pohľadávky žalobkyne voči žalovanej z titulu Zmluvy o pôžičke, prisúdenej jej platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica z 25.01.2024 sp. zn. 36Up/65/2024 vo výške 150.000 eur s úrokmi v sume 200.000 eur a

úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 150.000 eur od 19.01.2021 do zaplataenia a o existencii spôsobilého zálohu (predmetné nehnuteľnosti), ktorých výlučnou vlastníčkou je žalovaná, avšak dovodil, že žalobkyňa neosvedčila existenciu obavy z budúceho ohrozenia či zmarenia exekúcie ako základného predpokladu pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Súd prvej inštancie uviedol, že nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je taký stupeň spoľahlivého osvedčenia základných skutkových okolností tvrdených v návrhu, pri ktorom možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, preto zabezpečovacie opatrenie nemožno vydať len na základe tvrdení navrhovateľa bez toho, aby sa osvedčované skutočnosti so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javili ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné. S odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít uviedol súd prvej inštancie, že samotný dlh bez ďalšieho nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia a je potrebné osvedčiť skutočnosti, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený predovšetkým takým konaním žalovanej, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5 Obo 144/97, R 20/1998). Uzavrel, že žalobkyňa predloženými listinami neosvedčila, že by žalovaná konala spôsobom, v dôsledku ktorého by dochádzalo k znižovaniu hodnoty alebo likvidity jej majetku, ktoré by opodstatňovalo záver o dôvodnosti obavy, že by prípadná exekúcia jej pohľadávky mohla byť ohrozená, keď z dôkazov dostatočne hodnoverne nevyplývalo, že žalovaná reálne uskutočňuje úkony bezprostredne smerujúce (alebo sa schýľujúce) k zbavovaniu sa majetku či jeho ďalšiemu a neprimeranému zaťažovaniu alebo že vôbec koná akýmkoľvek iným spôsobom, ktorý by podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňoval jej majetkové pomery. Doplnil, že zo žalobkyňou tvrdených skutočností nevyplýva, že by predmetné nehnuteľnosti boli jediným významným exekvovateľným majetkom žalovanej a z informácií o tzv. finančnom zdraví žalovanej ako obchodnej spoločnosti (podľa údajov z databázy finstat.sk) vyplýva, že žalovaná v r. 2022 vlastnila aktíva v hodnote 1.428.575 eur a vlastný kapitál v sume 331.321 eur, pričom jej pasíva odhladnuc od poskytnutého úveru žalovanej veriteľom J&T Private Investment II B.V., ktorý už je zabezpečený záložným právom k predmetným nehnuteľnostiam, sú výrazne nižšie než hodnota jej aktív, že žalovaná nemá dlhy a nedoplatky voči štátu, na jej majetok nie je vyhlásený konkurz ani nepodlieha reštrukturalizácii (podľa údajov z Obchodného vestníka), ani nie je postihovaný žiadnymi exekúciami (podľa údajov z registra poverení na vykonanie exekúcie na webovom sídle MS SR), a teda že nič opodstatnene nenasvedčuje tomu, že by žalovanej hrozila kríza alebo úpadok. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXX pre k.ú. A. B. súd prvej inštancie zistil, že ku dňu rozhodnutia o návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neboli predmetné nehnuteľnosti zaťažené záložným právom v prospech akéhokoľvek iného záložného veriteľa okrem J&T Private Investment II B.V., na zriadenie ktorého dal pôvodný veriteľ a právny predchodca žalobkyne C. D. E. (a súčasny spoločník žalovanej) súhlas, pričom samotná skutočnosť, že žalovaná zriadila na predmetné nehnuteľnosti záložné právo v prospech bývalej konateľky D. F. G. (ktoré bolo vymazané) dostatočne neosvedčuje, že hodnota terajšieho majetku žalovanej nie je postačujúca pre vykonanie prípadnej exekúcie, posudzujúc rozhodujúce celkové majetkové pomery žalovanej, ktoré sa nejavia ako nedostatočné na to, že by z nich nemohla byť v prípade právoplatného úspechu žalobkyne v súdnom spore vedenom na upomínacom súde tvrdená pohľadávka v súhrnnej výške cez 350.000 eur uspokojená. Súd prvej inštancie uzavrel, že na základe vykonaných dôkazov nemal osvedčené, že by žalovaná realizovala faktické alebo právne úkony, ktoré by priamo smerovali k sťaženiu či úplnému zmareniu budúcej exekúcie žalobkyne prisúdenej peňažnej pohľadávky alebo ktoré by dôvodne vzbudzovali obavu, že tak žalovaná koná alebo bude konať, rovnako nepovažoval za osvedčené, že by žalovaná konala takým spôsobom, ktorý by podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňoval jej majetkové pomery, teda uzavrel, že žalobkyňa ako navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia neosvedčila existenciu dôvodnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, v dôsledku čoho neboli splnené zákonom vyžadované podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, preto súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako neopodstatnený zamietol (§ 328 ods. 1 in fine CSP v spojení s ust. § 344 CSP). O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná síce mala v konaní plný procesný úspech a vznikol jej proti neúspešnej žalobkyne nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ale v súlade so zásadou procesnej ekonómie (čl. 17 CSP) jej náhradu trov konania nepriznal (R 72/2018), pretože z obsahu spisu nevyplýva, že by jej v tomto konaní trovy vznikli.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel. Uviedla, že ku dňu vydania uznesenia bola súhrnná výška dlžnej sumy uplatňovanej žalobkyňou v upomínacom konaní (vrátane trov právneho zastúpenia) vo výške 380.457,22 eur, ktorá suma bude plynutím času rásť, pričom podľa údajov portálu H. vlastnila žalovaná v r. 2022 aktíva (majetky ekonomického subjektu) v hodnote 1.428.575 eur. Žalobkyňa poukázala na to, že aktíva sa delia na obežné a neobežné (ktorými je aj dlhodobý majetok - obnoviteľné zdroje a neobnoviteľné zdroje, medzi ktoré patria nehnuteľné veci), súčasťou ktorých sú nepochybne aj predmetné nehnuteľnosti, ku ktorým je zriadené záložné právo v prospech J&T Private Investment II B.V. podľa V-1161/2019 zo dňa 18.01.2019, o zriadení ktorého mal C. D. E. (pôvodný veriteľ) ako veriteľ pohľadávky titulom Zmluvy o pôžičke vedomosť a s ktorým súhlasil. Dňa 13.01.2019 uzavrel pôvodný veriteľ so žalovanou v nadväznosti na Zmluvu o pôžičke aj Zmluvu podľa § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Zmluva zo dňa 13.01.2019“), na ktorej článok III. ods. 4 odkazovala žalobkyňa v návrhu a z ktorého vyplýva poskytnutie úveru žalovanej zo strany J&T Private Investments II B.V. vo výške 1.080.000 eur za účelom financovania časti kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti a časti nákladov spojených s rekonštrukciou predmetných nehnuteľností. Uviedla, že aj pôžička 150.000 eur titulom Zmluvy o pôžičke bola poskytnutá účelovo na zaplatenie časti kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti (teda že úver aj pôžička poskytnuté žalovanej titulom Zmluvy o pôžičke spolu vo výške 1.230.000 eur boli použité na financovanie kúpy predmetných nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej, pretavené do majetku žalovanej a sú súčasťou hodnoty aktív vo výške 1.428.575 eur). Samotný úver (bez príslušenstva) spolu s pohľadávkou uplatňovanou v upomínacom konaní činí dlh žalovanej minimálne vo výške 1.460.457,22 eur, čo je suma presahujúca hodnotu jej aktív, z ktorej pri vydávaní uznesenia súd prvej inštancie vychádzal, je teda vysoko pravdepodobné, že predmetné nehnuteľnosti sú vzhľadom na sumu vynaložených prostriedkov na ich kúpu významným exekvovateľným majetkom žalovanej a vzhľadom na účelové a tendenčné konanie žalovanej opísané v návrhu, ktorým vedome porušila zmluvné záväzky zo Zmluvy zo dňa 13.12.2019 (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť „13.01.2019“) v koordinácii s treťou osobou tým, že bez súhlasu žalobkyne zriadila záložné právo v prospech D. F. G. napriek tomu, že tesne pred postúpením pohľadávky titulom Zmluvy o pôžičke na žalobkyňu ubezpečovala žalovaná pôvodného veriteľa, že jeho pohľadávka bude uspokojená riadne a včas, preto je obava, že sa rovnaké kroky zo strany žalovanej budú opakovať, kým nebude pohľadávka uplatňovaná v upomínacom konaní právoplatne judikovaná. S poukazom na čl. III ods. 2, 3 a 4 Zmluvy zo dňa 13.01.2019 za úkon smerujúci k uspokojeniu pohľadávky tretej osoby možno považovať právny úkon, ktorým jednoznačne žalovaná prejavila vôľu uspokojiť pohľadávku D. F. G., čím mienila uprednostniť uspokojenie pohľadávky tretej osoby spriaznenej so žalovanou pred pohľadávkou žalobkyne a zaťaženie predmetných nehnuteľností záložným právom v prospech D. F. G. oslabovalo veriteľskú pozíciu žalobkyne garantovanú žalovanou v Zmluve zo dňa 13.12.2019 (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť „13.01.2019“). Žalobkyňa uviedla, že nedisponuje nástrojom, ako zabrániť žalovanej v zaťažení predmetných nehnuteľností v prospech iných subjektov a ak by teda došlo k začatiu výkonu záložného práva v prospech J&T Private Investment II B.V., už uspokojenie pohľadávky tohto prednostného záložného veriteľa by mohlo s vysokou pravdepodobnosťou spôsobiť, že pohľadávka žalobkyne by nebola uspokojená vzhľadom na hodnotu aktív žalovanej v plnej výške a v prípade zaťaženia predmetných nehnuteľností ďalším záložným právom (čo sa nedá vylúčiť) by došlo k oslabeniu veriteľskej pozície žalobkyne garantovanej žalovanou v Zmluve zo dňa 13.12.2019 (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť „13.01.2019“), smerovalo by k zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobkyne a k ohrozeniu exekúcie. Žalobkyňa mala za to, že v návrhu osvedčila všetky zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, t.j. dôvodnosť a trvanie peňaznej pohľadávky, existenciu obavy, že exekúcia peňaznej pohľadávky bude ohrozená a označila majetok žalovanej, na ktorý žiada zriadiť záložné právo. Žalobkyňa namietala záver súdu prvej inštancie, že zriadenie záložného práva žalovanou na predmetné nehnuteľnosti v prospech bývalej konateľky D. F. G. neosvedčuje, že hodnota jej terajšieho majetku nie je postačujúca pre vykonanie prípadnej exekúcie, ktorý záver považovala za rozporný s dôkazmi, z ktorých vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.080.000 eur, ktorý súd prvej inštancie nevzal do úvahy. Dlh žalovanej min. vo výške 1.460.457,22 eur (úver a pôžička) prevyšuje aktíva žalovanej, teda súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť „§ 365 ods. 1 písm. f) CSP“). Žalobkyňa nemala vedomosť o zriadení záložného práva v prospech D. F. G. ani o výške jej pohľadávky, ktorá bola záložným právom

zabezpečená, ani či došlo k uspokojeniu tejto pohľadávky (čo nemožno podľa žalobkyne vylúčiť a automaticky by tým došlo k zníženiu aktív žalovanej), čo vylučuje zistenia súdu prvej inštancie o tom, že aktíva žalovanej prevyšujú jej pasíva, navyše údaje týkajúce sa r. 2022 neodzrkadľujú takúto skutočnosť. Porušenie práva na spravodlivý proces podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP videla žalobkyňa v tom, že postupom súdu prvej inštancie boli porušené čiastkové práva žalobkyne, a to právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia, nakoľko uznesenie súdu prvej inštancie sa opiera o nelogické závery a nedostatočne odôvodnené skutočnosti, pretože nie je pravdou, že žalobkyňa predloženými listinami neosvedčila, že by žalovaná konala tak, že by dochádzalo k znížovaniu hodnoty alebo likvidity jej majetku, ktoré by odôvodňovalo obavy, že by exekúcia pohľadávky žalobkyne mohla byť ohrozená. Žalobkyňa predložila tvrdenia a dôkazy o tom, že žalovaná zaťažila predmetné nehnuteľnosti zriadením záložného práva v prospech D. F. G. napriek vlastnej vedomosti o tom, že pohľadávka žalobkyne nebola včas a ani čiastočne uspokojená a že nedisponovala na takýto úkon súhlasom žalobkyne a porušila ďalšie zmluvné povinnosti zo Zmluvy zo dňa 13.12.2019 (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť „13.01.2019“), ktoré konanie predstavovalo kroky smerujúce k uspokojeniu pohľadávky tretej osoby a k ohrozeniu veriteľskej pozície žalobkyne. Opačný záver súdu prvej inštancie považovala žalobkyňa za nelogický, ktorý činí uznesenie nepreskúmateľným. Skutkový záver o tom, že (vychádzajúc z verejne dostupných údajov) žalovaná má priaznivú ekonomickú situáciu, ktorá neodníma žalobkyňu záruku uspokojenia jeho pohľadávky neberie do úvahy ďalšie známe skutočnosti vyplývajúce z listinných dôkazov, teda že medzi pasíva žalovanej treba zahrnúť aj hodnotu úveru poskytnutého spoločnosťou J&T Private Investments II B.V., preto uznesenie nie je riadne odôvodnené, je nelogické a nepreskúmateľné. Nesprávne právne posúdenie veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP namietala žalobkyňa z dôvodov, že súd prvej inštancie neaplikoval správnu právnu normu, ktorú aplikovať mal a keď skutkový stav jednoznačne nasvedčoval, že sú splnené podmienky pre zriadenie sudcovského záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach na zabezpečenie pohľadávky žalobkyne uplatnenej v upomínacom konaní, nakoľko osvedčila, že je obava, že exekúcia bude ohrozená.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 22.05.2024, v ktorom (o.i.) uviedla, že popiera žalobkyňou tvrdené rozhodujúce skutočnosti aj jej právny rozbor a návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia považuje za nedôvodný, uznesenie súdu prvej inštancie za právne správne a navrhla, aby ho odvolací súd potvrdil. Žalovaná uviedla, že skutočnosť, že prípadná exekúcia nebude ohrozená, preukazuje to, že hodnota predmetných nehnuteľností je k dnešnému dňu niekoľko násobne vyššia ako hodnota žalobkyňou uplatnenej pohľadávky s príslušenstvom, záložné právo, ktoré žalobkyňa považovala za porušenie právnej povinnosti neexistuje, žalovaná sa nedopustila žiadneho iného porušenia právnej povinnosti a v čase rozhodovania o zabezpečovacom opatrení aj k dnešnému dňu na príslušnom LV je ako jediná ťarcha zapísané záložné právo v prospech J&T Private Investment II B.V., s ktorým právny predchodca žalobkyne bol uzrozmnený a výslovne súhlasil, žalovaná navyše disponuje majetkom výrazne presahujúcim žalobkyňou uplatnený nárok, nie je v úpadku ani v hroziacom úpadku alebo v kríze, uplatnenie zabezpečovacieho opatrenia je pre žalovanú prekvapivé, pretože pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, žalobkyňa žalovanú nekontaktovala ohľadne existencie predmetného nároku a žalovaná s predmetnými nehnuteľnosťami nijako nenakladá. Žalovaná s poukazom na Zmluvu o pôžičke v znení dodatkov poukázala na to, že nad rámec záväzku zo Zmluvy o pôžičke v znení jej dodatkov, žalovaná a právny predchodca žalobkyne (spoločník žalovanej C. D. E.) uzavreli Zmluvu zo dňa 13.01.2019, ktorej účelom bola úprava pomerov medzi stranami tak, aby veriteľ C. D. E. nemal obavu, že jeho pohľadávka nebude uspokojená najmä v tom smere, že „po predaji nehnuteľnosti“ sa žalobkyňa zdrží akéhokoľvek konania ohrozujúceho uspokojenie predmetnej pohľadávky a že dňa 23.02.2024 sa tretia osoba (D. F. G.) vzdala záložného práva. Žalovaná s predmetnými nehnuteľnosťami nijako nenakladá a nedopúšťa sa žiadneho konania, ktoré by ukracovalo žalobkyňu, resp. zvýhodňovalo iného veriteľa. Žalobkyňa s poukazom na ustanovenie Zmluvy zo dňa 13.01.2019 odôvodňuje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia od porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej z akéhosi porušenia záväzku zo Zmluvy zo dňa 13.01.2019, ku ktorému zo strany žalovanej nikdy nedošlo. Žalobkyňa (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť zrejme „žalovaná“) bola oprávnená bez akýchkoľvek obmedzení zriadiť záložné právo v prospech tretej osoby (D. F. G.), žalovaná sa zaviazala zdržať len takého konania, ktoré by mohlo viesť k uspokojeniu pohľadávok tretích osôb, resp. k poskytnutiu plnenia, pričom predmetný záväzok neustanovuje, že by žalovaná nemohla zabezpečiť pohľadávku tretej osoby (napr. zriadením záložného práva). Žalobkyňa v odvolaní opomína najmä bod 1 a 2 Zmluvy zo dňa 13.01.2019, ktorý vymedzuje, že žalovaná sa zaväzuje zdržať takého konania,

ktorým má dôjsť k zániku pohľadávky tretích osôb, ktorého konania sa žalovaná nedopustila a neposkytla tretej osobe do dnešného dňa žiadne plnenie, pričom neporušenia právnej povinnosti žalovanou si je vedomá aj žalobkyňa, inak by si v upomínacom konaní uplatnila aj zmluvnú pokutu, na ktorú by mala nárok podľa bodu 5. Zmluvy zo dňa 13.01.2019. Záložné právo nezabezpečovalo pohľadávku voči žalovanej, ale pohľadávku tretej osoby (D. F. G.) voči iným tretím osobám - nie voči žalovanej, ktorá nebola dlžníkom, len záložcom. Ak žalobkyňa tvrdí, že došlo k uspokojeniu pohľadávky tretej osoby (D. F. G.), uvedené žalobkyňa nevie preukázať, pričom žalovaná nemá voči tretej osobe (D. F. G.) žiaden dlh a základom pre vznik záložného práva bola dočasná požiadavka tretej osoby (D. F. G.), aby súčasný konateľ žalovanej (C. B. I.) poskytol záruku za svoju pohľadávku, preto žalovaná ako záložca dočasne poskytla zabezpečenie formou záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam. Záložné právo tretej osoby (D. F. G.) medzičasom zaniklo a ku dňu vydania uznesenia súdu prvej inštancie neexistovalo, žalobkyňa tak neosvedčila, že by žalovaná mala dlh voči tejto osobe, ktorý by mal vplyv na jej majetkové pomery, pričom majetkové pomery žalobkyne sú viac ako dostačujúce nielen na uspokojenie prípadnej pohľadávky žalobkyne, ale aj na uspokojenie nároku na zisk právneho predchodcu žalobkyne, ktorý je do dnešného dňa spoločníkom žalovanej a podieľa sa na kontrole a činnosti žalovanej. Po odpadnutí dôvodov dočasného zabezpečenia sa tretia osoba (JUDr F. G.) dobrovoľne vzdala záložného práva a tvrdenie žalobkyne v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia o tom, že táto sa vzdala záložného práva len v dôsledku podaného trestného oznámenia, sa nezakladajú na pravde a je žalobkyňou vyfabulované, pretože žalovaná aj tretia osoba (D. F. G.) sa o podanom trestnom oznámení dozvedeli až po tom, ako bolo predmetné záložné právo vymazané. Trestné oznámenie považovala žalovaná za nátlak, ktorým sa žalobkyňa, príp. jej právny predchodca snažia dosiahnuť neoprávnený prospech a podané účelovo s cieľom navodiť splnenie podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Nielen návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ale aj návrh na vydanie platobného rozkazu a postup právneho predchodcu žalobkyne je pre žalovanú absolútne prekvapivý a neočakávaný, právny predchodca žalobkyne (ktorý je naďalej spoločníkom žalovanej) žalovanú ani jej konateľa a spoločníka do doručeného oznámenia o postúpení pohľadávky nekontaktoval s tým, že by chcel vrátiť pôžičku alebo dosiahnuť osobitné zabezpečenie a až dodnes sa úplne odmlčal. Obava, že prípadná exekúcia môže byť ohrozená, je podľa žalovanej absolútne nereálna, pretože zabezpečenie prípadnej vymožitelnosti pohľadávok vie žalobkyňa kontrolovať a riadiť cez jej právneho predchodcu. Žalovaná považovala za potrebné dať do pozornosti vzťah týkajúci sa spoločníkov žalovanej, t.j. právneho predchodcu žalobkyne (C. D. E.) a spoločníka a konateľa (C. B. I.) s dopadom na predmetné nehnuteľnosti, keď spoločníci (C. D. E. a C. B. I.) prostredníctvom investícií do žalovanej kúpili predmetné nehnuteľnosti s tým, že tieto zrekonštruujú, speňajú a „po predaji nehnuteľností“ si vrátia poskytnuté peňažne plnenia a rozdelia si zisk, pričom na financovanie predmetných nehnuteľností si zobrali úver od J&T Private Investment II B.V., ktorý zabezpečili záložným právom k predmetným nehnuteľnostiam (s vedomím a súhlasom oboch spoločníkov); bez ohľadu na súčasné kroky právneho predchodcu alebo žalobkyne, žalovaná pokračuje v rekonštrukcii predmetných nehnuteľností, plní si všetky záväzky, vrátane záväzkov voči jeho jedinému záložnému veriteľovi a voči dodávateľom tak, aby riadne dokončila rekonštrukciu. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia okrem iného poškodí žalovanú a spôsobí, že obchod, resp. vzťah, pre ktorý bola žalovaná založená a ktorý predstavuje dohodu jeho spoločníkov, bude zmarený resp. ohrozený alebo poškodený, pričom toto je potrebné vnímať v rovine marketingovej (pre prípad budúceho predaju budú predmetné nehnuteľnosti zle zobchodovateľné) a že sudcovské záložné právo bude predstavovať pre súčasného jediného záložného veriteľa dôvod na predčasné vyhlásenie splatnosti úveru, prípadne dôvod na vykonanie záložného práva, čím by mohol byť ohrozený cieľ vzťahov spoločníkov a aj pohľadávka žalobkyne. Žalovaná uviedla, že jej majetkové pomery sú viac ako dostatočné na uspokojenie nároku, ktorý si uplatňuje žalobkyňa a pokiaľ má žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil majetkové pomery (žalobkyňa sa vo svojom návrhu preukazovaním majetkových pomerov vôbec nezapodievala), súd prvej inštancie si nad rámec tvrdení žalobkyne zadovážil ďalšie skutočnosti (prebral na seba jej iniciatívu) a zisťoval skutočnosti, na ktoré povinný nebol, následne správne odôvodnil, že žalobkyňa dostatočne nepreukázala majetkové pomery žalovanej, z ktorých by mohol vyvodit' záver o tom, že prípadná budúca exekúcia bude ohrozená. Voči žalovanej nie je vedená žiadna exekúcia, žalovaná nie je v úpadku, v hroziacom úpadku ani v kríze; uvedené vyplýva z verejných registrov. Žalobkyňa (pozn. odvolacieho súdu: správne má byť „žalovaná“) si plní všetky svoje záväzky voči štátu, voči všetkým osobám aj jedinému záložnému veriteľovi a nie je v omeškaní. Ohľadne nároku žalobkyne postúpeného od právneho predchodcu žalobkyne uviedla žalovaná, že ho považuje za nie splatný a nedôvodný. Ak žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zapodieval majetkovými pomermi žalovanej, sama žalobkyňa netvrdí a nepreukazuje (neosvedčuje) žiadne majetkové pomery

žalovanej, ktoré by mohli smerovať k akejkoľvek obave, že prípadná exekúcia bude ohrozená. Žalobkyňa opomenula podľa žalovanej skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti (stavba) sú v štádiu pred finálnym dokončením a ich hodnota nezodpovedá hodnote vstupných nákladov na ich kúpu a rekonštrukciu; súčasná všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností ku dňu 09.09.2023 podľa Znaleckého posudku číslo FO 76/2023 bola 3.610.000 eur, t.j. 24 násobne vyššia ako prípadná pohľadávka žalobkyne. Aj podľa údajov z r. 2022, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie, len pohľadávky žalovanej zodpovedajú pohľadávke žalobkyne, žalovaná disponuje zásobami vo výške 1.280.000 eur a je vlastníkom huteľných vecí, vrátane motorového vozidla. Žalobkyňa v návrhu nijakým spôsobom neosvedčila potrebu okamžitej úpravy v dôsledku zlých majetkových pomerov žalovanej a súd prvej inštancie sanoval jej dôkaznú povinnosť prostredníctvom vlastnej činnosti, následne sa správne vysporiadal s týmito skutočnosťami, keď mal za osvedčené, že žalovaná nie je v situácii, resp. v stave nasvedčujúcom akékoľvek ohrozenie budúcej exekúcie. Samotná nevôľa žalovanej uspokojíť (podľa tvrdení žalobkyne) jej nie legitímny nárok neznamena ohrozenie budúcej exekúcie. K nároku žalobkyne namietala žalovaná, že tento nie je dôvodný, v upomínacom konaní podala odpor, ktorý odôvodnila tým, že suma zo Zmluvy o pôžičke nie je splatná, C. D. E. (pôvodný veriteľ) je spoločníkom žalovanej, zo Zmluvy o pôžičke vyplýva, že peňažné prostriedky, ktoré poskytol C. D. E. (pôvodný veriteľ) žalovanej boli určené na zaplatenie časti kúpnej ceny rodinného domu (predmetných nehnuteľností) a až z predaja predmetných nehnuteľností má žalovaná vrátiť peňažné prostriedky. Predaj predmetných (rodinného domu) sa nepodarilo zrealizovať, preto nemohol nastať ani okamih splatnosti pôžičky. S poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka je podľa žalovanej Zmluva o pôžičke absolútne neplatná (dojednanie o odplate je úžerné, resp. je v rozpore s dobrými mravmi), dodatok k Zmluve o pôžičke a samotná Zmluva o pôžičke je neurčitá, a teda rovnako neplatná (s poukazom na jej čl. III. bod 1). Žalovaná namietala nenaplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) aj h) CSP. V čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie bolo na príslušnom LV zriadené len záložné právo, s ktorým právny predchodca bol uzrozmnený a s ktorým výslovne súhlasil, žalobkyňa neosvedčila, že žalovaná podniká kroky v úmysle ukraťiť právneho predchodcu/ žalobkyňu, keď žalovaná neporušila žiadnu zmluvnú či zákonnú povinnosť, do dnešného dňa nedošlo k predaju predmetných nehnuteľností, žalovaná len dočasne zriadila záložné právo v prospech tretej osoby (D. F. G.) a ani po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, zabezpečovacieho opatrenia, resp. neodkladného opatrenia, ktoré žalobkyňa uskutočňuje od začiatku tohto roku, resp. od konca roku 2023, nepodniká žalovaná žiadne kroky ukracujúce žalobkyňu. Ak jediným dôvodom, pre ktorý žalobkyňa žiadala nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, bola dočasná existencia záložného práva, toto ku dňu vydania uznesenia neexistovalo.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 379, § 380, § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Podľa ust. § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa ust. § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

8. Podľa ust. § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

9. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka a slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ktorá je doposiaľ sporná, o ktorej prebieha alebo bude vedené súdne sporové konanie, resp. veriteľ nedisponuje exekučným titulom, a to v prípade odôvodnenej obavy, že exekúcia bude ohrozená preto, že dlžník ohrozuje budúci výkon predtým, ako veriteľ disponuje exekučným titulom. Zákonnými predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú okrem návrhu na jeho nariadenie, existencia spôsobilého predmetu záložného práva, skutočnosť, že zabezpečovacie opatrenie bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a existencia obavy, že exekúcia bude ohrozená. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho

opatrenia musí spĺňať nielen všeobecné náležitosti podania a žaloby (§ 127 a § 132 CSP), ale aj osobitné náležitosti vyplývajúce z ust. § 343 CSP v spojení s ust. § 344 a § 326 ods. 1 CSP, t.j. presné označenie predmetu, vo vzťahu ku ktorému sa žiada zriadiť záložné právo, osvedčenie dôvodnej obavy z ohrozenia exekúcie, osvedčenie existencie hmotnoprávneho nároku (pomery, vzťahu) medzi stranami, ohľadne ktorého má byť záložné právo zriadené. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia teda súd poskytne osvedčenému nároku oprávneného účastníka ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Úvaha o tom, či sú tieto predpoklady dané, je na súde rozhodujúcim o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (NS SR, sp. zn. 3Cdo/4/2019). Nariadením zabezpečovacieho, rovnako ako pri neodkladnom opatrení, sa neprejudikujú práva a povinnosti strán ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi.

11. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dôkazná povinnosť smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť chránený zabezpečovacím opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti v dôsledku obavy z ohrozenia exekúcie. Ohrozenie exekúcie sa vzťahuje na vykonateľné súdne rozhodnutie alebo iný exekučný titul vo veci samej, avšak jeho existencia nie je v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zákonnou podmienkou úspešnosti návrhu a súd môže zabezpečovacím opatrením poskytnúť ochranu navrhovateľovi zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu ohrozenia exekúcie aj vtedy, ak je nárok, ktorého uspokojenie má byť predmetom ohrozenej exekúcie ešte v štádiu prebiehajúceho konania (v odôvodnených prípadoch nemusí byť takáto pohľadávka ani riadne uplatnená žalobou). Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok (zmenšenie majetku) alebo podľa okolností prípadu aj s kvalitatívnym dopadom na tento majetok (zmena zloženia majetku, štruktúry, likvidity, zníženie speňažiteľnosti) smerujúcim k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie.

12. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia musí súd vždy zvážiť, či v jeho dôsledku zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu) a skúmať aj to, či návrh je prípustný z hľadiska ústavnoprocesných princípov platných v civilnom procese, či je opodstatnený z hľadiska ochrany ústavou zaručených práv a slobôd, ktoré by mohli byť dotknuté výrokom zabezpečovacieho opatrenia. Súd posudzuje nielen ohrozenie úhrady dlžnej čiastky (pohľadávky), ale aj primeranosť ujmy dlžníka, ktorá by mu týmto obmedzením vznikla. Zmyslom zásady proporcionality je, aby zriadením záložného práva zabezpečovacím opatrením nebola spôsobená ujma na základných právach dlžníka a aby takáto ujma nebola neprimeraná sledovanému cieľu, a to aj preto, že by sa takéto opatrenie mohlo zásadným spôsobom dotknúť jeho vlastníckeho práva napríklad tým, že pohľadávka navrhovateľa by bola zriadením záložného práva zabezpečená v niekoľkonásobne vyššej výške vo vzťahu k hodnote zálohu (zreteľný nepomer medzi navrhovaným zásahom do majetku povinného a výškou dlhu oprávneného). Súd preto môže nariadiť len také opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie tohto účelu, nesmie voliť opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne alebo dokonca nezvratne zasahovalo do práv dlžníka, resp. tretej osoby.

13. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení a zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Neodkladné opatrenie a zabezpečovacie opatrenie je vykonateľné jeho doručením; táto právna úprava je v súlade s koncepciou vykonateľnosti uznesení, keďže neodkladné opatrenie a zabezpečovacie opatrenie vydáva súd vo forme uznesenia. Podľa ust. § 343 ods. 2 CSP sa záložné právo zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká zápisom do príslušného registra.

14. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

15. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že strana sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia (napr. I. ÚS 188/06). Princípu práva na spravodlivý proces zodpovedá právo účastníka na určitú kvalitu súdneho rozhodnutia a povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť. Súd sa teda musí zaoberať účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

16. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu v zmysle ust. § 365 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia podrobne popísal obsah podstatných skutkových tvrdení a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie sa tak vysporiadalo so všetkými podstatnými námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami.

17. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosť, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané/osvedčené, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

18. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu,

pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v prejednávanej veci nemožno vytknúť, že by vec nesprávne právne posúdil vo vzťahu k aplikácii relevantných ustanovení CSP za účelom posúdenia splnenia predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle návrhu žalobkyne.

19. Návrh na zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením odôvodňovala žalobkyňa v návrhu tým, že ako postupník na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 22.12.2023 je veriteľom pohľadávky voči žalovanej (uplatnenej v upomínacom konaní pod sp. zn. 36Up/65/2024) zo Zmluvy o pôžičke v znení dodatkov, na základe ktorej pôvodný veriteľ C. D. E. (spoločník žalovanej) poskytol žalovanej ako dlžníkovi sumu vo výške 150.000 eur za odplatu vo výške 50.000 eur ročne za účelom financovania časti kúpnej ceny za nadobudnutie predmetných nehnuteľností. Podľa Zmluvy o pôžičke sa žalovaná zaviazala vrátiť poskytnutú pôžičku bezodkladne po predaji predmetných nehnuteľností, najneskôr však do 13.01.2021, pričom k predaju predmetných nehnuteľností doposiaľ nedošlo, preto podľa žalobkyne splatnosť pôžičky nastala uplynutím dohodnutej doby 13.01.2021, avšak žalovaná svoj dlh pôvodnému veriteľovi ani žalobkyni ani sčasti neuhradila. Žalobkyňa uviedla, že k predmetným nehnuteľnostiam boli k 23.01.2024 evidované dve ťarchy - záložné právo v prospech záložného veriteľa J&T Private Investment II B.V. (s ktorým pôvodný veriteľ C. D. E. súhlasil) a záložné právo v prospech D. F. G. - G. J. K. (o jeho zriadení nemal vedomosť pôvodný veriteľ ani žalobkyňa, súhlasil s ním záložný veriteľ J&T Private Investment II B.V.), pričom toto záložné právo bolo ku dňu podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z katastra nehnuteľností vymazané (podľa žalobkyne v dôsledku začatia trestného stíhania, ktoré podala žalobkyňa na žalovanú). Súčasne so Zmluvou o pôžičke uzavreli strany inomínatnu Zmluvu zo dňa 13.01.2019, predmetom ktorej bol záväzok žalovanej zdržať sa po predaji predmetných nehnuteľností konania, ktoré by priamo či nepriamo mohlo viesť k úplnému alebo čiastočnému uspokojeniu akýchkoľvek aktuálnych alebo budúcich pohľadávok tretích osôb a ich príslušenstva voči žalovanej, s výnimkou uspokojenia pohľadávky J&T Private Investment II B.V. (úver vo výške 1.080.000 eur na kúpu a rekonštrukciu predmetných nehnuteľností) predtým, ako bude v plnom rozsahu uspokojená pohľadávka (pôvodného) veriteľa vrátane jej príslušenstva vyplývajúca zo Zmluvy o pôžičke; strany sa dohodli aj na tom, že pokiaľ bude existovať pohľadávka (pôvodného) veriteľa alebo akákoľvek jej časť, bez predchádzajúceho písomného súhlasu nie je žalovaná oprávnená vykonať akýkoľvek úkon smerujúci k uspokojeniu pohľadávok tretích osôb, z čoho podľa žalobkyne je nesporné, že žalovaná porušila tento zmluvný záväzok zo Zmluvy z 13.01.2019, keď zaťažila predmetné nehnuteľnosti záložným právom v prospech D. F. G. bez notifikácie pôvodného veriteľa resp. žalobkyne. Podľa žalobkyne je málo pravdepodobné, že by D. F. G. nemala v čase zriadenia záložného práva vedomosť o existencii pohľadávky žalobkyne, a teda je obava, že D. F. G. s poukazom na ust. § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 61q ods. 2 Exekučného poriadku nebude súhlasiť s výkonom rozhodnutia alebo exekúcie, predmetom ktorej by bolo vymoženie pohľadávky žalobkyne voči žalovanej, čím oslabuje jej veriteľskú pozíciu garantovanú žalovanou v Zmluve z 13.01.2019. Žalobkyňa dôvodila, že načasovanie zriadenia záložného práva malo svoj logický dôvod, pretože k premlčaniu pohľadávky žalobkyne malo dôjsť uplynutím dňa 13.01.2024 a záložné právo v prospech D. F. G. vzniklo 12.01.2024, žalovaná tak zámerne porušila zmluvný záväzok zo Zmluvy z 13.01.2019 v úmysle ukrátiť pôvodného veriteľa a spoliehala na skutočnosť, že sa pohľadávka premlčí, preto zámer zriadiť záložné právo v prospech D. F. G. pôvodnému veriteľovi neoznámila. Žalobkyňa vzhľadom na účelové správanie žalovanej mala za to, že existuje obava, že exekúcia jej pohľadávky bude ohrozená, pretože žalovaná sa už pokúsila znížiť hodnotu svojho majetku postihnutého výkonom exekúcie tak, aby sa vyhla uspokojeniu pohľadávky žalobkyne, pričom porušenie záväzku zo Zmluvy z 13.01.2019 zriadením záložného práva v prospech D. F. G. predstavuje podniknutie právnych krokov, ktoré vedú k uspokojeniu pohľadávky tretej osoby a k ukračovaniu žalobkyne ako veriteľa.

20. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že skutočnosť, že žalobkyňa je veriteľom pôžičky voči žalovanej v sume istiny 150.000 eur zo Zmluvy o pôžičke nie je sporná (pohľadávka bola uplatnená v samostatnom upomínacom konaní, vrátane príslušenstva, pričom voči vydanému platobnému rozkazu podala (podľa žalovanej nepreukazovaných tvrdení) žalovaná odpor, v ktorom má rozporovať žalobkyňou uplatnený nárok, čo bude v danom konaní - po pokračovaní na súde príslušnom podľa CSP - predmetom dokazovania). Sporný nebol obsah Zmluvy o pôžičke a Zmluvy zo dňa 13.01.2019 (ktorú predložila súdu

až žalovaná, Zmluva ako dôkaz nebola pripojená k návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia), sporná je žalovanou namietaná splatnosť pôžičky podľa Zmluvy o pôžičke a platnosť dohody o odplate podľa dodatku k Zmluve o pôžičke. Uvedené je však potrebné posúdiť súdom prvej inštancie a za týmto účelom vykonať dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie a zodpovedanie sporných otázok, avšak pre účely osvedčenia nároku pri rozhodovaní o návrhu žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné prihliadať na nespornú skutočnosť ohľadne poskytnutia a nevrátenia pôžičky v sume 150.000 eur žalovanej pôvodným veriteľom, pričom v tomto štádiu konania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia správne súd prvej inštancie vychádzal zo Zmluvy o pôžičke a z upomínacím súdom vydaného platobného rozkazu v konaní sp. zn. 36Up/65/2024; ohľadne splatnosti pôžičky je potrebné v tomto štádiu vychádzať zo znenia čl. II bod 1 Zmluvy o pôžičke (podľa ktorého je pôžička splatná bezodkladne po predaji predmetných nehnuteľností, najneskôr do 13.01.2021), preto odvolací súd vyhodnotil pre účely rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako nedôvodnú argumentáciu žalovanej o tom, že žalovaná má vrátiť pôžičku až z predaja predmetných nehnuteľností, k predaju ktorých ešte nedošlo, teda že nemohol nastať ani okamih splatnosti pôžičky, nakoľko uvedená argumentácia je v rozpore s dojednaním Zmluvy o pôžičke, podľa ktorého splatnosť nastane aj bez ohľadu na to, či bude zrealizovaný predaj predmetných nehnuteľností najneskôr do 13.01.2021 (ak nedôjde k predaju skôr). Vzhľadom k tomu, že pre rozhodovanie o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia postačuje, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná (predbežná) ochrana (neprejudikujú sa práva a povinnosti strán ani posúdenie právneho vzťahu medzi stranami sporu, vrátane výsledku sporu) a ochrana oprávnenému sa poskytuje aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený a nárok (subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť) nie je celkom nepochybný, dospel odvolací súd k záveru, že žalobkyňa v tomto štádiu konania hodnoverne osvedčila existenciu nároku na zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 150.000 eur s prísl., ktorej zaplatenia sa domáha v konaní pred upomínacím súdom.

21. V prejednávanej veci bolo nesporné aj to, že na zabezpečenie splatenia úveru vo výške 1.080.000 eur poskytnutého žalovanej veriteľom J&T Private Investment II B.V. bolo so súhlasom pôvodného veriteľa zriadené na predmetné nehnuteľnosti záložné právo (zapísané na LV č. XXX pre k.ú. A. B. podľa V-1161/2019 zo dňa 18.01.2019) a že záložné právo v prospech D. F. G. zriadené na predmetné nehnuteľnosti v čase vydania napadnutého uznesenia bolo vymazané (pôvodne zapísané na LV č. XXX pre k.ú. A. B. podľa V-515/2024 zo dňa 12.01.2024) a zaniklo vzdaním sa záložného práva viaznuceho na predmetných nehnuteľnostiach (návrh na výmaz zo dňa 26.02.2024, Z-2679/24).

22. Vo vzťahu k žalobkyňou namietanému záveru súdu prvej inštancie a rovnako k námietkam žalovanej, že nie je splnená podmienka osvedčenia obavy z budúceho ohrozenia či zmarenia exekúcie ako základného predpokladu pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (že by žalovaná konala spôsobom, v dôsledku ktorého by dochádzalo k znižovaniu hodnoty alebo likvidity jej majetku, že žalovaná reálne uskutočňuje úkony bezprostredne smerujúce k zbavovaniu sa majetku či jeho ďalšiemu a neprimeranému zaťažovaniu alebo že koná spôsobom, ktorý by podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňoval jej majetkové pomery a že hodnota majetku žalovanej nie je postačujúca pre vykonanie prípadnej exekúcie na vymoženie pohľadávky žalobkyne), odvolací súd uvádza, že aj podľa jeho názoru naplnenie tejto podmienky žalobkyňa vo vzťahu k uplatnenému nároku neosvedčila ani v samotnom návrhu (vychádzajúc z ust. § 239 ods. 2 CSP, podľa ktorého je pre neodkladné/zabezpečovacie opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie) ani v podanom odvolaní.

23. Súd prvej inštancie správne uviedol, že žalobkyňa v návrhu neosvedčila, že by žalovaná realizovala faktické alebo právne úkony, ktoré by smerovali k sťaženiu či úplnému zmareniu budúcej exekúcie žalobkyne (v budúcnosti) prisúdenej pohľadávky alebo ktoré by dôvodne vzbudzovali obavu, že tak žalovaná koná alebo bude konať, ani že by konala spôsobom, ktorý by podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňoval jej majetkové pomery, teda že žalobkyňa neosvedčila existenciu dôvodnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený ako dôvod zamietnutia návrhu žalobkyne.

24. Uvedené nebola spôsobilá vyvrátiť ani odvolacia argumentácia žalobkyne, pokiaľ v odvolaní (v zásade) namietala len súdom prvej inštancie z vlastnej činnosti z verejných registrov zistené skutočnosti ohľadne majetkového postavenia a finančného zdravia žalovanej (keď žalobkyňa uvedené v návrhu ani len netvrdila) a z toho vyvodené závery o tom, že predmetné nehnuteľnosti nie sú jediným exekvovateľným majetkom žalovanej a že celkové majetkové pomery žalovanej sa nejavia

ako nedostatočné na prípadné uspokojenie pohľadávky žalobkyne, pričom žalobkyňa ňou uvádzané a tvrdené skutočnosti (ani v návrhu ani v odvolaní) primerane neosvedčila. Naopak, žalovaná predložila súkromný Znalecký posudok č. 76/2023 (s doložkou podľa ust. § 209 ods. 2 CSP), podľa ktorého bola hodnota predmetných nehnuteľností (v stave rekonštrukcie a prístavby rodinného domu a pozemkov) ku dňu 09.09.2023 vo výške 3.610.000 eur, čo výrazne prekračuje celkový dlh žalovanej (úver od J&T Private Investment II B.V. a pôžička žalobkyne spolu min. v žalobkyňou tvrdenej výške 1.460.457,22 eur, pričom úver od J&T Private Investment II B.V. žalovaná riadne spláca).

25. Správne namietala žalovaná, že v čase podania návrhu boli predmetné nehnuteľnosti zaťažené výhradne záložným právom v prospech J&T Private Investment II B.V., keď záložné právo v prospech D. F. G. zaniklo jeho vzdaním sa. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, že predmetné nehnuteľnosti boli zaťažené iba jediným záložným právom, že ani prípadné (v čase podania návrhu už neexistujúce) zaťaženie v prospech D. F. G. neosvedčuje nedostatočnú hodnotu majetku žalovanej, ako aj s argumentáciou žalovanej, že zriadenie záložného v prospech D. F. G. dokonca nepredstavuje ani porušenie Zmluvy (ktorá predpokladá, že žalovaná sa po predaji predmetných nehnuteľností (i) zdrží konania, ktoré by viedlo k uspokojeniu pohľadávok 3. osôb a (ii) bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalobkyne/veriteľa neposkytne 3. osobám žiadne plnenia pred uspokojením pohľadávky žalobkyne, s výnimkou uspokojenia pohľadávky alebo plnenia v prospech veriteľa z úveru poskytnutého J&T Private Investment II B.V.).

26. Žalobkyňa tak v čase rozhodovania súdu prvej inštancie hodnoverným spôsobom neosvedčila, že zo strany žalovanej dochádza k takému konaniu, ktoré vzbudzuje obavu, že žalobkyňi reálne a bezprostredne hrozí, že by prípadná exekúcia pohľadávky žalobkyne na majetok žalovanej (ktorý nie je nedostatočný v pomere k výške žalobkyňou uplatňovanej pohľadávky) bola v budúcnosti ohrozená.

27. Súhrn všetkých vyššie uvedených skutočností podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňuje záver o nesplnení podmienok pre zriadenie záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach žalovanej na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobkyne uplatnenej v upomínacom konaní, preto nie je možné poskytnutie procesnej prevencie súdom formou zabezpečovacieho opatrenia, čo bolo dôvodom pre zamietnutie návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie.

28. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľa odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. Odvolací súd na základe uvedeného odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešná žalovaná má proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 CSP v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).